

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7Pc/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215613
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118215613.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci navrhovateľa: C. B. J., L.. X.X.XXXX, J. E. M. XXXX/X, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, so sídlom Hurbanova 16, Žilina, proti matke: C. J., L.. X.X.XXXX, J. J. XXX/XX, XXX XX Ž., mužovi, voči ktorému má byť otcovstvo určené C. L.Í., L.. XX.X.XXXX, J. J. XXX/XX, XXX XX Ž., za účasti C. J., G. T., L.. XX.XX.XXXX, J. E. M. XXXX/X, XXX XX Ž., o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že C. L., L.. XX.X.XXXX, je biologickým otcom maloletého B. J., L.. X.X.XXXX z matky C. J., L.. X.X.XXXX.

Maloletého B. J., L.. X.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti otca.

Matka maloletého B. je p o v i n n á platiť výživné na maloletého v sume 30 % zo sumy životného minima za nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zrušuje náhradnú starostlivosť C. J.M., L.. XX.XX.XXXX o maloletého B. J., L.. X.X.XXXX, ktorá bola nariadená rozsudkom Okresného súdu Žilina, číslo k. 30P 70/2016-67 zo dňa 29.6.2016, právoplatný dňa 23.7.2016.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.11.2018 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd určil, že označený muž C. L. je biologickým otcom maloletého navrhovateľa B. J.S., L.. XX.X.XXXX z matky C. J., L.. X.X.XXXX. Zároveň navrhol, aby maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti otcovi a matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého navrhovateľa v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

2. Návrh navrhovateľ skutkovo odôvodňoval tým, že sa narodil zo vzťahu matky s označeným mužom, ktorí žili v spoločnej domácnosti. Označený muž C. L. prehlasuje, že je otcom maloletého. Matka maloletého odišla dňa 9.9.2018 zo spoločnej domácnosti bez všetkých detí k svojmu priateľovi a maloleté deti nechala v starostlivosti otca. O maloletého matka prejavila záujem až 4.11.2018, kedy si maloletého zobrala od p. C. J., ktorá ho má rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 29.6.2016 (spis. zn. 30P 70/2016) zvereného do náhradnej osobitnej starostlivosti, bez jej súhlasu. Následne ho opäť dňa 9.11.2018 priviedla k G.. J.M. a k označenému otcovi a odišla na neznáme miesto. V súčasnosti maloletý býva v spoločnej domácnosti s p. C. J., jej manželom p. V. J. a so svojimi súrodencami Q. J., C. S. K. J. a otcom maloletých detí C. L.. Matka nesúhlasí aby bol otec zapísaný v rodnom liste, aj keď sa on domnieva že je biologický otec dieťaťa. Rád by si zveril maloleté dieťa do svojej osobnej starostlivosti. Do svojej starostlivosti má otec zverené aj druhé dve deti matky C. J., syna C. S. K. J.,

ktorí boli otcovi rozsudkom OS Žilina zverený dňa 12.10.2018. Označený otec sa o maloletého riadne stará, matka opustila spoločnú domácnosť so slovami - nech si maloleté deti nechá, že ona ich nechce. Matka si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému a ani voči ďalším deťom. Otcom maloletého je podľa otca C. L., pretože s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní.

3. Matka a označený muž sa v priebehu konania k návrhu písomne nevyjadrili, matka zostala v priebehu celého konania procesne nečinná.

4. Tunajší súd uznesením č. k. 7Pc 34/2018-58 zo dňa 10.12.2019 pribral do konania ako účastníčku C. T. (E. D. J.) L.. XX.XX.XXXX s poukázaním na ust. § 7 ods. 1 a § 10 ods. 1 CMP, keď v predmetnej veci zistil, že Okresný súd Žilina svojím rozsudkom č.k. 30P 70/2016-67 zo dňa 29.6.2016, právoplatným dňa 23.7.2016 zveril maloletého B. J., L.. X.X.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti C. T.M., L.. XX.XX.XXXX. Zároveň zaviazal matku k povinnosti prispievať na výživu maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15 dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce soc.vecí a rodiny s účinnosťou od 10.3.2016 a taktiež otca, v tom čase zapísaného v rodnom liste maloletého, C. B., L.. XX.XX.XXXX zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15 dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce soc.vecí a rodiny Žilina s účinnosťou od 10.3.2016.

5. Na pojednávaní vytyčené dňa 13.1.2020 sa matka maloletého nedostavila, doručenie predvolania na pojednávanie mala vykázané, svoju neprítomnosť neospravedlnila, ani z dôležitého dôvodu nepožiadala o odročenie pojednávania, súd preto pojednával aj v jej neprítomnosti.

6. Na pojednávaní zástupca kolízneho opatrovníka zotrval na podanom návrhu s poukázaním na to, že maloletý sa narodil zo vzťahu matky a označeného otca C. L. s ktorým žili v spoločnej domácnosti. C. L. prehlasuje, že je otcom maloletého dieťaťa a preto je aj v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo určené otcovstvo označeného muža, zároveň navrhol, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná výživným vyššou sumou, nakoľko má informácie, že matka sa v súčasnosti nachádza v Nemecku kde dosahuje príjem.

X. C. L. na pojednávaní uviedol, že s návrhom maloletého súhlasí. Uviedol, že je otcom maloletého, nakoľko v čase rozhodnom pre splodenie maloletého spolu žili, intímne sa stýkali, potom od nich matka odišla, našla si druhého a v podstate 4 deti mu nechala. Majú spolu 4 deti, s ktorými býva v 1-izbovom byte L. J. A., so starostlivosťou mu pomáha otec a p. J.. Ďalej odporca uviedol, že nemá trvalý pracovný pomer, pracuje na stavbách, zarába okolo 60,- € na deň, zároveň súhlasil, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti.

8. Do konania pribatá Ú. C. J.Á., G. T. na pojednávaní uviedla, že má v starostlivosti všetky 4 deti účastníkov konania aj maloletého navrhovateľa, ktorý bol zverený do jej náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom tunajšieho súdu, avšak vzhľadom na svoj vek, ako aj na tú skutočnosť, že má veľmi chorého manžela, pre ktorého musí taktiež zabezpečovať dennodennú starostlivosť súhlasila s tým, aby v prípade určenia otcovstva C. L. bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti. Maloletý sa aj v súčasnosti už nachádza u otca, ktorý sa o neho stará. So starostlivosťou mu pomáhajú keď je to potrebné. Matka v minulosti prejavila krátkodobý záujem o maloletého, ale o maloletého sa vôbec nezaujíma a nestará. O matke nemá žiadne vedomosti, uviedla, že mala vedomosť o tom, že pracovala v nejakej firme v Nemecku, ale nevedela uviesť ani kde a ani akú prácu vykonávala. Matka si neplnila ani vyživovaciu povinnosť voči žiadnemu z maloletých detí a potom sa aj vyjadrila, nech si to zabezpečuje otec.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom prítomných účastníkov a oboznámením s listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré zabezpečil z vlastnej úradnej činnosti s poukázaním na ust. § 36 CMP.

10. Skutkové okolnosti uvádzané navrhovateľom v písomnom návrhu v konaní neboli sporné.

11. Podľa rodného listu zo dňa 21.2.2018 súd zistil, že maloletý navrhovateľ sa narodil dňa 2.9.2013, ako matka je zapísaná C. J., L.. X.X.XXXX, otec dieťaťa nie je uvedený.

12. Z rodného listu zo dňa 16.3.2016 vyplýva, že ako otec maloletého dieťaťa bol X. C. B., L.. XX.XX.XXXX.

XX. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 41C 218/2016 súd zistil, že pod uvedenou spisovou značkou bolo na tunajšom súde vedené konanie vo veci návrhu navrhovateľa C. B. proti matke C. J. a maloletému B. J. o zapretie otcovstva, v ktorom navrhovateľ uvádzal, že je zapísaný ako otec maloletého a to na základe prvej domnienky určenia otcovstva upravenej v § 85 ods. 1 Zák. o rodine. Okresný súd Žilina na návrh navrhovateľa manželstvo rozsudkom zo dňa 12.11.2013, spis. zn. 6C 179/2013, právoplatný dňa 31.12.2013 manželstvo navrhovateľa a C. J. rozviedol. Maloletý B. J. sa narodil počas trvania manželstva. V návrhu poukazoval na to, že počas trvania manželstva sa medzi nimi nikdy nenaplnila žiadna z funkcií manželstva, každý žil v inom mieste bydliska. Nevedel, že odporkyňa bola počas manželstva tehotná, nemal ani vedomosť že sa jej narodilo dieťa, na pojednávaní v rámci konania o

rozvod manželstva sa nedostavila. O narodení dieťaťa sa dozvedel od odporkyne až v roku XXXX, kedy mu povedala, že sa o maloletého nemusí starať, že maloletý biologického otca má a je ním C. L.. Uvedené otcovstvo potvrdila odporkyňa aj v konaní vedenom pod spis. zn. 30P 70/2016 o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. C. J. vo svojom písomnom vyjadrení v predmetnom konaní zo dňa 19.8.2016 uviedla, že biologickým otcom maloletého je C. L., ktorý potvrdí túto skutočnosť a otcom nie je jej exmanžel.

14. Zo zápisnice z pojednávania v predmetnej veci zo dňa 19.9.2016 súd zistil, že C. J. súhlasila s návrhom navrhovateľa, uviedla, že sama by chcela, aby sa táto vec už s konečnou platnosťou vyriešila, C. B. nie je otcom maloletého dieťaťa, biologickým otcom je C. L..

15. Tunajší súd rozsudkom č. k. 41C 218/2016-53 zo dňa 19.9.2016 určil, že C. B., L.. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletého dieťaťa B. J.S., L.. X.X.XXXX z matky C. J., L.. X.X.XXXX. Po vyhlásení rozsudku sa účastníci predmetného konania vzdali práva na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2016.

16. Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov, alebo rozhodnutím súdu.

17. Podľa § 94 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“), ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

18. Podľa § 94 ods. 2 ZoR, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

19. Súd v konaní postupoval v zmysle § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 215 ods. 1 C.s.p., v spojitosti s § 35 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), podľa ktorých súd rozhodne na základe zisteného skutočného stavu veci.

20. Súd vo veci vykonal a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. V konaní bolo na základe vyjadrení účastníkov konania (najmä z vyjadrenia označeného muža, ktorý vyhlásil, že je biologickým otcom maloletého, ako aj matky v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 41C 218/2016) nesporne preukázané, že označený muž je otcom maloletého navrhovateľa. Označenému mužovi svedčí zákonná domnienka otcovstva podľa § 94 ods. 2 ZoR, preto súd návrhu ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

21. Podľa § 110 CMP s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého.

22. Podľa § 36 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine(ďalej len „ZoR“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

23. Podľa § 62 ods. 1 až 3 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

24. Podľa § 65 ods. 1 ZoR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

25. Súd rozhodol o zverení maloletého Lea do osobnej starostlivosti otca. Vychádzal pritom z tej skutočnosti, že rodičia maloletého spolu nežijú, maloletý B. býva spolu so svojim otcom, ktorý zabezpečuje jeho osobnú starostlivosť, výchovu a výživu, pričom v jeho starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a sú u neho všetky predpoklady, aby aj do budúcnosti výchovu maloletého dieťaťa riadne zabezpečoval. Súd zároveň prihliadal na stanovisko kolízneho opatrovníka ako aj účastníčky C. J., ktorej bol maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá so zverením maloletého do osobnej starostlivosti otca súhlasila.

26. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti matky voči maloletému dieťaťu súd vychádzal z kritérií v zmysle citovaných ustanovení § 62 a 75 Zákona o rodine.

27. Pre stanovenie výšky výživného, ktoré sú povinní poskytovať rodičia svojim deťom, platia predovšetkým všeobecné hľadiská uvedené v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a to odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Taktiež v ustanovení § 62 ods. 2 Zákona o rodine je stanovené, že na dieťa prispievajú podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov obaja rodičia, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Špeciálne kritérium pre určenie výšky vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ustanovené v § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti je potrebné výživné stanoviť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení jeho zmien a doplnkov).

28. Pri určení vyživovacej povinnosti matky súd vychádzal zo zistení, že rodičia mal. Lea nie sú manželmi a nežijú v spoločnej domácnosti, otec sa o dieťa osobne stará a výkonom tejto osobnej starostlivosti vyvažuje príspevok na výživu. Keďže skutočný pobyt matky maloletého v súčasnosti nie je presne známy a nemožno tak ani riadnym spôsobom zhodnotiť jej súčasné schopnosti, možnosti a majetkové pomery, pričom má ďalšie tri vyživovacie povinnosti, súd určil jej vyživovaciu povinnosť v zmysle § 62 ods. 3 ZoR, a to v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima za nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona.

29. Súd styk matky s maloletým neupravil, nakoľko účastníci úpravu styku nežiadali a matka o maloletého ani neprejavuje žiadny záujem.

30. Podľa § 47 ods. 2 ZoR, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

31. Keďže maloletý bol týmto rozsudkom zverený do osobnej starostlivosti otca, s čím C. J., ktorej bol maloletý zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, súhlasila, súd súčasne pristúpil k zrušeniu tejto náhradnej osobnej starostlivosti, nariadenej rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 21P/70/2016-67 zo dňa 23.7.2016.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 125 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa ust. § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa ust. § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov) ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých uvedených v § 370 CMP návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).